

عنوان مقاله:

لایه های زبانی و بافت بیرونی در تعادل ترجمه ای

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 3، شماره 7 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

عدنان طهماسبی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران

سعدالله همایونی - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات عربی دانشگاه تهران

شیما صابری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مترجمی زبان و ادبیات عربی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جستار حاضر به این اصل اساسی می پردازد که در فرآیند ترجمه رابطه و پیوند زبان و معنا، چه رابطه و پیوندی است به عبارتی آیا این زبان است که با ظرافت های خاص، ابعاد و دایره معانی را تعیین می سازد یا اینکه زبان همچون مرکبی برای معانی به شمار می رود در حوزه مطالعات ترجمه بحث های فراوانی پیرامون ترجمه تحت اللفظی، فرا تحت اللفظی، ارتباطی، معنا گرا، آزاد و ... صورت گرفته است که هر کدام از منظری خاص، ترجمه و فرآیند آن را مد نظر قرار داده است. نگارندگان در این پژوهش ضمن بررسی سطوح مختلف زبانی واژگانی، دستوری، معنایی بافت بیرونی و دیگر عوامل تاثیرگذار بر فرآیند ترجمه، در تلاشند که نشان دهند برای اریه یک ترجمه روان (ارتباطی)، و دقیق (معنایی)، مترجم علاوه بر شناخت کامل زیر و بم های سه سطح مختلف زبانی در زبان مبدا و مقصد؛ بایستی با فرهنگ، زبان و تفکرات مردمان زبان مبدا آشنایی کافی داشته باشد به طوری که بتواند به زبان آنان بیندیشد، به خوبی متن ترجمه شده را درک کرده و با توانش زبانی خود و دقت در سطوح مختلف معنایی، واژگانی، ترکیبی و دستوری واحدهای زبان و عبور آن از شبکه های پیچیده و در هم تنیده ترجمه، آن را به سر منزل مقصود (زبان مقصد) منتقل کند.

کلمات کلیدی:

اصل برابری، لایه های زبان، بافت بیرونی، ترجمه صوری، ترجمه پویا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/645032>

